

I et jubilæumsår er det vigtigt både at se tilbage og fremad, og redegørelsen omfatter begge perspektiver.

Det nordiske samarbejde bygger på et folkeligt ønske om samarbejde med udgangspunkt i et fælles nordisk kultur- og samfundssyn.

Den enkelte borger i Norden forventer i dag med rette, at vi kan benytte os af vores nordiske sprog og blive forstået uden uoverstigelige vanskeligheder. I Norden synes vi, at vi har krav på at kunne være ude og dog føle os hjemme, uanset hvor i Norden vi befinder os. Dette rimelige krav er dog langt fra opfyldt. Det bekræftes meget klart dels i Ole Norrbacks rapport, hvori den tidligere finske samarbejdsminister påpeger en række juridiske, praktiske og bureaukratiske grænsebarrierer, dels i den servicetjeneste, der hedder Hallo Norden, hvor den enkelte nordborer kan få oplysninger om de nordiske aftalers indhold.

Det viser sig som noget ganske typisk, at mange af de beslutninger og ordninger, som vi parlamentarikere og ministre og også centrale topembedsmænd tror er bragt på plads og fungerer efter hensigten, på en eller anden måde er sandet til, før de skal til at virke ude på de lokale forvaltningskontorer i amter og kommuner, kirker, folkeregistre eller hvad det nu kan være. Der mangler på disse områder meget, før det nordiske samarbejde også fungerer i dybden.

Venstre hilser med tilfredshed, at samarbejdsministrene har fremsat et ministerrådsforslag til behandling på den kommende session i Helsingfors, som indeholder en række konkrete forslag vedrørende kundskabsspredning og informationstiltag, gennemgang og revision af de nordiske aftaler, lovharmonisering og sektorbaserede tiltag.

Kl. 13.05

Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd har i de sidste 10 år spillet en positiv og betydningsfuld rolle i forhold til de tre baltiske lande og i forhold til Nordvestrusland. De baltiske lande har med inspiration i Nordisk Råd dannet deres tilsvarende samarbejde i Baltic Assembly. Der er ingen tvivl om, at det vil lette deres forventede indtræden i EU, og samarbejdet vil også fortsætte inden for EU med de nordiske lande.

Næste naturlige samarbejdsområde for det nordiske samarbejde er udviklingen af den såkaldte nordlige dimension, der geografisk omfatter Nordvestrusland, og herunder hører også arbejdet med en strategi for udvikling af Østersøregionens vækstpotentialer. Jeg vil i den for-

bindelse gerne understrege den nordiske interesse i at rette fokus på de mange uløste miljøproblemer, som netop dette område repræsenterer for vores fælles havmiljø og luftbårne miljørisici. Det gælder ikke mindst omkring stadig mere påtrængende behov for hjælp til håndtering af hidtil fejlslagne forsøg på demontering af det brugte brændsel fra de atomdrevne skibes reaktorer i Barentsområdet.

Med stort fokus på udviklingen i Østersøområdet og Nordvestrusland vil det nordiske samarbejde naturligt udvikle sig i bredden. Det er i den forbindelse også vigtigt at være opmærksom på, at Norden ikke må knække over på midten. I Venstre har vi i Midtergruppen i Nordisk Råd stillet forslag om at fremme projektet »Et håndslag til Vestnorden«, der netop skal sikre denne balance.

Til sidst vil jeg tilslutte mig ministerens klare ønske om, at der fra dansk side fortsat lægges stor vægt på det nordiske samarbejde. Det gælder også kravet om, at samarbejdet i fremtiden skal skabe reel værditilvækst og give nordisk nytte.

Ole Stavad (S):

Nordisk Råd fejrer i år 50-års-jubilæum. For nogle af os er det en begivenhed. Vi markerer det bl.a. her i Folketinget og i Danmark ved, at vi i morgen holder en høring. Vi har givet høringen overskriften »Gravskrift eller fremtidsvision«. Bag den titel ligger der selvfølgelig, at vi også i forhold til vores nordiske samarbejde har et behov for at standse op, kigge på det, spørge os selv: Får vi noget ud af det? Er det nordiske samarbejde stadig væk vigtigt i en verden, der bliver mere og mere international, og i et Europa, hvor netværket bliver tættere og tættere og karrene mellem landene bliver tættere og tættere forbundne?

Det er jo en del af sandheden, hvis man skal forholde sig nøgternt til det nordiske, at når man fortæller, at man har den store ære at være formand for den danske delegation i Nordisk Råd – som jeg har – så er det jo ikke just noget, som skaber stor furor, og som folk bliver imponeret over, at man gennem sine mange år har fået tilkæmpet sig en så væsentlig post. Tværtimod er der måske en tendens til, at der trækkes en lille smule overbærende på smilebåndet. Derfor er der god grund til at stille spørgsmålet, for man bør aldrig nogen sinde opretholde noget for bare at opretholde det.